

Eix Innovació Social i Coneixement

Membre referent Comissió Dinamitzadora: **Cristina Roca**

Personal de suport de l'Ajuntament: **David Gómez i Jordina Papasseit**

Data

Dilluns, 2 de juny de 2014

Lloc

Qu4drant.0 Vapor Gran

Assistents

10 persones

Resum - Acta

Introducció

La reunió comença amb l'entrega d'un document de treball que recull algunes definicions sobre els diferents tipus d'Innovació (social, oberta, crowdfunding), alhora també es repassen les preguntes fonamentals, idees per avançar de la sessió anterior a través del mur digital Prezi. En aquesta última sessió es pretén parlar de projectes, que la Comissió Dinamitzadora recollirà i les traslladarà a la Comissió d'Impuls.

Desenvolupament de la sessió

En Josep Tapioles comparteix el projecte "Sos Project". Es tracta d'uns projectes d'urgència en els que participen un seguit d'entitats que aporten els recursos a través de micropagaments que alguns col·lectius necessiten.

Aquesta idea i prototip de projecte serveix als assistents per articular un debat de preguntes des del "com" han de ser els projectes d'innovació "de ciutat". Sorgeixen les següents:

- **Com es vehicula la implicació / participació més enllà de l'aportació monetària puntual?**

El grup és de l'opinió que els projectes han de ser molt propers i molt diversos perquè només des d'aquesta òptica es capta la implicació. Es creu que la força d'un paraigües de projectes com aquest seria captar la gent que no participa. Fomentar la proximitat, sensibilitzar i motivar sense que necessàriament s'hagi de ser soci, que hi hagués diferents nivells d'implicació.

En aquest sentit, els projectes han de tenir una mena de retorn cap aquells que hi aposten. S'ha de ser molt proper a la ciutadania. Per exemple: La campanya '**Omplim el Rebost**' va a la porta del supermercat i té voluntaris que ajudes a que es facin donacions. Si no fos així, no hi hauria tanta gent que participaria. També es deixa que " surti de la gent". Encara que no sigui del tot cert, fa sentir a la gent activa. A més a més, hi ha un retorn ja que ens sentim part de la campanya gràcies a que en tot moment sabem on són els aliments i per a què serveixen. Existeix una visualització i retorn continu d'informació. Fins i tot si no participes del Rebost pots tenir sentiments de culpa.

De la mateixa manera, el Pícnic Jazz, per exemple, també fa sentir a la gent activa. Amb el Rebost passa el mateix. És important ja que fa participar i col·laborar a la gent que normalment no ho fa. Fins i tot Minyons i els castellers generen consumidors actius de cultura.

Des de fa temps que la clau és el treball en xarxa. Els projectes han d'estar presents i visibles en un mercat on qualsevol pugui entrar i apuntar-se. Les institucions han de col·laborar i els projectes han de ser transversals perquè els puguem construir entre tots. Tot i així, existeix la sensació que tenim poca capacitat d'adaptar-nos al que algú es proposa fer.

També es pregunten, però, quins problemes pot haver-hi perquè les institucions o plataformes renunciïn al lideratge únic d'un projecte per compartir-lo amb altres entitats "**Com enfortir el teixit associatiu perquè comparteixi projectes sense exclusivitat?**" Creuen que fins i tot es podria portar a terme un estudi que ajudés a visualitzar el grau d'interacció entre entitats d'una mateixa temàtica.

El que també creuen que cal tenir en compte, és que no cal formar part de les organitzacions d'una forma tradicional. No es tracta d'obligar o condicionar a la gent a una entitat o a un projecte. La gent està desitjant de participar per aportar el seu "granet de sorra" de forma desvinculada.

Per això, **necessitem que els projectes tinguin un punt atractiu i interessant.** Això ha de permetre apropar-lo a la gent i fer que aquests participen per voluntat pròpia. En definitiva, es tracta de fer sentir útil i vinculada a les persones. La ciutadania té necessitat de sentir-se co-partícep d'alguna cosa.

També és important determinar quin és el paper que han de tenir les institucions. S'ha d'evitar que es converteixi en norma el que aquesta dicta, però alhora ha de tenir un lideratge ferm. Fa falta un motor que impulsi de forma constant. Un aspecte molt important és el finançament.

El paper de l'administració hauria de ser de facilitador. És a dir, "disposar una 'xarxa de seguretat' que permeti a la gent fer el triple salt mortal sense estavellar-se".

No tot el que hi ha avui en dia s'ha de canviar o està malament. Hem de tenir en compte que 'no podem girar el mitjó de cop i volta'. També és important que considerem si cal canviar el

sistema de representació o funcionament que tenen les entitats actualment i que funcionen. Per això, s'ha de deixar que funcioni un model de gestió i decisió més adaptat a les circumstàncies actuals de forma paral·lela, gestionant els "egos". **Sorgeix la proposta que la puntuació de projectes entre diverses entitat per subvencions públiques obtinguin una valoració especial.**

Classifiquem a les persones i posem etiquetes en funció de l'associació, partit o interessos que tenen. Hem de tenir en compte el que pot aportar cadascú globalment a nivell individual "el vagatge personal". La riquesa està en les persones més enllà de l'entitat o partit al que representen. Per això, es pregunten fins quin punt només les entitats han de ser el motor. És possible que aquestes superestructures siguin, a vegades, un llast que un element impulsor.

El que és evident és que cal una estructura organitzativa social. És a dir, calen institucions, associacions i entitats. Però tampoc cal que siguin especialistes ni propietaris de res, fora apriorismes. És per això que cal promoure la ment oberta per permetre col·laboracions. Les entitats no han de ser immobilistes però tampoc les podem menystenir perquè són una "gran" escola de perfeccionament i d'aprenentatge social.

Es tanca la sessió recordant que tots els projectes es barrejaran entre eixos Àgora per tal de donar-los-hi una estructura transversal.